

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

S. Ioannicivs Conf. 4. Novembris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

merant, quin neque noverunt gregem? Atqui ille, quem diximus, tunc fecit, cum provinciam dira lues famelique popularetur, quando, ut Christum operiret, parietes aulae, se lectulo etiam nudavit. Pestem supplicationibus avertit ad DD. pulvinaria institutis, in quibus ipse nudus pedes, funeque in collum injecto, crucem praetulit, & in hac clavum ex illis unum, è quo nobilissimum olim anathema Servator pependit. Porro authoritati Ecclesiae vitam posthabuit; & suam purpuram pro iterum sanguine pinxisset, nisi globus Divini iussus ferire à tergo ad pedes delapsus esset. Puer, cum alii ludos, ipse VIRGINIS templa obibat. Praeter horas Canonicas, etiam Marianas quotidie dixit, & dici à domesticis voluit. Sub MARIÆ nomine collegium adolescentulis nobilibus extruxit. MARIÆ statuam ante omnium templorum portas posuit. Hujus icone armati omnes milites suos voluit, forti utique clypeo. Mitto cætera, hoc addo: alios purpura, CAROLVS purpuram ornavit. *Ex vita.*

S. IOANNICIVS CONF.

4. Novembris.

Quid aula confers, si sanctius in aula vivimus? Dum gregem parascit, ovis est IOANNICIVS; dum evehctus

euectus à fortunâ latus jam Isaurici
 Leonis stipat, in lupum abit & rabiosâ
 hæresi correptus tristè terris & cælo
 ululat. Exi, ah! aulâ exi IOANNICI,
 si exire errore gestis. Audit talia mo-
 nentem Anachoretam, sequitur vo-
 cem, ab aulæ frequentia ad silvæ soli-
 tudinem invitantem, jamque inter au-
 licas larvas etiâ hæresin abjicit. Agno-
 verunt itaque iterum & amarunt IO-
 ANNICIVM suum Superi, cumque in-
 vidia illi venenum misceret, fraudem
 detexerunt. Ille preces veteres frequen-
 tavit: *Spes mea Deus Pater, asylon Chri-
 stus, scutum Spiritus est.* Certè unica
 crux & panoplia & Panchrestum IO-
 ANNICIO fuit. Hâc ille cùm gregem
 suum circumscripsit ad preces abitu-
 rus, nihil unquam ex illo desiderabat;
 hâc morbos pellebat, serpentes exar-
 mabat, rumpebat vincula, medios ho-
 stium cuneos penetrabat, ipsos malos
 dæmones fugabat. Ipse tamen fugere
 non erubuit, cùm in impuras cogita-
 tiones pugnandum fuit. Quin, cùm è
 virgine sacrâ has proscripsisset, sed
 iisdem se obsessum animadverteret, ita
 ab his abhorruit; ut non dubitaret re-
 ctâ ad draconem tendere, prædamque se
 illi (si Numini placuisset) devoran-
 dam objicere. Et profectò, si sapit ju-
 ventus, non ita ad flammâtes draconis
 oculos, non sibilos iratos & dentatos
 rictus,

rius, uti ad aspectus Veneris molles,
ad verba mellea, & ardentia oscula
exhorrescet. *Ex Metaphr.*

S. EMERICVS C. 4. *Novembris.*

Pater EMERICO D. Stephanus fuit
Vngariæ Rex. Matrem in terris Gi-
selam, D. Henrici Imperatoris foro-
rem, in cælis MARIAM salutavit, cui
natum unicè semper pater commenda-
verat. A tantis parentibus minimè de-
gener EMERICVS, non dies modo,
sed quas juvenus somno aut volupta-
tibus, hoc est, somniis, dare amat no-
ctes, precibus pius vigil transcripsit,
non prius ab aurora deprehensus,
quàm omnia Vatis Iessæi carmina de-
currisset, & post singula intercalare
osculum terræ fixisset. Oculos habuit
tam puros, ut ipse animorum occulta
sensa perspiceret. Nam jussus à parente
salutem ferre viris DEO devotis, oscula
quidem in omnes amicitissima dispen-
savit, aliis tamen plura atq; aliis tulit,
non neminem etiam septies dissuavia-
tus. Causam deinde rogatus, oscula
sua meritis singulorum respondere af-
firmavit; qui plurima tulisset, eum
virginem ad id ætatis animum gestare,
mille etiam osculis dignum. Ipse cum
vocem audisset cælo allapsam, nihil præ
virginitate Superis arridere, quàm mox
DEO DEIque MATRI florem suum
dica-